

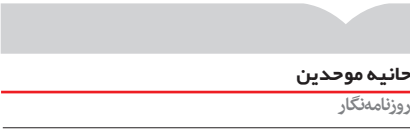

در حالی که کشور با چالش‌های گسترده‌ای مواجه است ۱۰ نفر از نمایندگان بار دیگر استیضاح رئیس‌جمهور را کلید زدند

خلاف مصلحت

اصولگرایان آتش‌شین که اهداف خود را به هیچ‌وجه در سید رادیکال‌های جریان مقابل نمی‌بینند، غافل از اینکه دقیقا همان گامی را برمی‌دارند که مطلوب تندروان اصلاح‌طلب است و در واقع به‌عنوان سربازانی خدم در زمین رقیب به بازی گرفته شده‌اند. نیمه‌تمام ماندن دولت روحانی را می‌توان مطلوب‌ترین حالت برای حامیان دواًتشه و تکراری دولت خواند، چراکه از این طریق می‌تواند کاسه و کوزه سوءتدبیری‌ها را بر سر رقیب شکسته و به این ترتیب رزمیه «نمی‌گذارند»‌های امروزی را که کم و بیش به گوش می‌رسد در بوق و کرنا به «نگذاشتند» تبدیل کنند. از این رو حتی با پیش‌فرض درست‌بودن این اقدام و نتیجه‌بخش بودن آن، حسن روحانی باید تا روز آخر دولت خود را به مقصد برساند و پای سود و ضرر کارنامه خود نیز بنشیند و پاسخگو باشد. معدودطراحان استیضاح‌رئیس‌جمهور معتقدند باید در افکار عمومی پاسخگو باشند و مردم باید بدانند نمایندگان شان صدای درد آنها را شنیده و مطالبات آنها را به دولت منتقل خواهند کرد. با فرض اینکه انتخابات مجلس یازدهم در سال

مجلس روز گذشته در دُنویت جلسه علنی صبح و بعد ازظهر به بررسی جزئیات لایحه بودجه ۹۸ پرداخت. در لایه‌لای این جلسات بود که مجتبی ذوالنور در جمع خبرنگاران از کلیدخوردن طرح استیضاح رئیس‌جمهور خبر داد. نماینده مردم قم در مجلس اعلام کرد تعداد امضاهای این طرح تنها به تعداد انگشتان دو دست- یعنی ۱۰ نفر- رسیده است. ساعتی پیش از آن خبرگزاری فارس از تلاش ذوالنور برای گرفتن امضای نمایندگان در راستای این طرح که عدم کفایت و استیضاح رئیس‌جمهور می‌خواند، خبر داده بود؛طرحی که در ۱۴ محور ازجمله عدم برخورد با بیکاری، سوءمدیریت در کنترل بازار از،وارد آمدن خسارت به منافع ملی، سوءمدیریت در کنترل قیمت کالاهاو... تهیه‌شده است،طرحی که مشابه آن چندماه پیش با عنوان سوال از رئیس‌جمهور، روحانی را در شهرپورماه راهی بهارستان کرد، ولی در عمل نه سامانی برای دلار بالای ۱۰ هزار تومانی بود و نه سفره مردم را از تنگنا نجات داد. از این رو چنین طرحی در فضای فعلی هم در ساحت منافع ملی و هم در ساحت کنش گری سیاسی خطاست و در خوشبینانه‌ترین حالت نتیجه‌ای جز هیچ دربر نخواهد داشت. خطای راهبردی طراحان این طرح بیش از هر چیز، به‌مثابه پاس‌گلی برای بهانه‌تراشی بیشتر دولت‌عمل خواهد کرد و بی‌تردید اثری برای پاسخگویی دولت نخواهد داشت. تلاش رادیکال‌های جریان اصولگر- که به گفته ذوالنور بیش از تعداد انگشتان دست هم‌نیشند- برای استیضاح روحانی با عناوینی چون عدم کفایت و طرح سوال از رئیس‌جمهور، بی‌شک تفاوتی-بسا اصرار و تشویق رادیکال‌های جریان اصلاح‌طلب به استعفا ی روحانی ندارد، اگرچه در ابتدای امر این دو گروه مسیر خود را جدا از هم می‌خوانند. به‌خصوص

گفت‌وگو

نایب‌رئیس فراکسیون اصولگرایان مجلس در گفت‌وگو با «فرهیختگان»:

با استیضاح رئیس‌جمهور مخالفیم

نماینده مردم طرquیه و چاران یادآور شد مطالبات کلیدی از دولت راجع به موضوعات تخصصی است و تاکید نمایندگان نیز آن است که دولت‌مردان ضمن پاسخگویی به مردم نقایص و ناکارآمدی‌های خود را برطرف کنند.

عضو کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس تصریح کرد که در چنین شرایطی استیضاح رئیس‌جمهور به چند دلیل کاری نادرست است، چراکه اولاً با این کار تمام اقدامات و پیگیری‌های شایسته‌ای که تا پیش از این در حوزه‌هایی چون مبارزه با فساد، اعاده اموال نامشروع، جلوگیری از غارت اموال ملت و برای حل مشکلات مردم انجام گرفته، تحت‌الشعاع قرار می‌گیرد و چون استیضاح در افکار عمومی اقدامی سیاسی تلقی می‌شود پیگیری‌های ماراد ذهن مردم با دو قطبی‌های سیاسی آمیخته‌جلوه‌می‌دهد. وی در توضیح دومین دلیل از نادرست قلمداد کردن استیضاح رئیس‌جمهور ادامه داد: «برای این کار احتیاج به یک‌سوم امضای کل نمایندگان مجلس است و این به آن معناست که حدود ۹۸نفر از نمایندگان باید طرح استیضاح را امضا کنند. اکثریت مجلس در اختیار طرفداران دولت است و جریان انقلابی تنها ۶۰ یا ۷۰ کرسی را در اختیار دارد و حتی اگر فرض کنیم این تعداد همگی موافق این اقدام می‌باشند، باز هم تعداد موافقان طرح استیضاح به حد نصاب نخواهد رسید. لذا جدای اینکه اصل استیضاح رئیس‌جمهور کار صحیح و درستی نیست-برفرض که درست باشد- به دلیل ترکیب نمایندگان این کار مقدور هم نیست و امکان جمع ۹۸ امضا برای استیضاح رئیس‌جمهور وجود ندارد.»

وی ادامه داد: «بر فرض که ۹۸ نفر استیضاح رئیس‌جمهور را خواستار باشند، با توجه به اینکه اکثریت قاطع مجلس با حمایت خود رئیس‌جمهور به مجلس آمده‌اند، لذا

بعد از طرح در صحن علنی به‌هیچ‌وجه امکان اینکه دوسوم نمایندگان یعنی ۱۹۴ نماینده به آن رای بدهند وجود ندارد بنابراین، این کار جز تلف کردن وقت کشور و ایجاد دوقطبی کاذب و به‌بهود هیچ حاصلی ندارد. نایب‌رئیس فراکسیون اصولگرایان افزود: «از همه اینها گذشته، برکناری رئیس‌جمهور از اختیارات مقام معظم رهبری است و نمایندگان درصورت طی کردن تشریفات استیضاح فقط پیشنهاد آن را به مقام معظم رهبری می‌دهند و بدیهی است که در شرایط کنونی ایشان هم از بی‌ثبات کردن کشور حمایت نمی‌کنند و در چنین شرایطی این درست نیست که یک نفر بدون مشورت با سایر نمایندگان برخیزد و کاغذ به دست بگیرد و به دنبال استیضاح رئیس‌جمهور باشد. بدیهی است در مسائل فراقوه‌ای اقدامات نمایندگان باید بسیار عاقلانه، حساب‌شده و با زمان‌شناسی و سنجیده‌تر انجام شود.»

دهقان در پایان مجدداً مخالف خود را با چنین اقدامی در مجلس متذکر شد و تاکید کرد استیضاح رئیس‌جمهور در فراکسیون نمایندگان جریان انقلابی مجلس طرح نشده و قریب به اتفاق اعضای این فراکسیون هم با دلایل متنوعی که دارند استیضاح رئیس‌جمهور را مقدور و مطلوب نمی‌دانند. او گفت: «چنین اقدامی نه تنها فایده‌ای نداشته و به نتیجه‌ای نمی‌رسد بلکه باعث ایجاد یک دوقطبی کاذب سیاسی در کشور خواهد شد و تلاش‌های نمایندگان انقلابی مجلس را که خیرخواهانه برای اصلاح مشکلات اقتصادی و وادار کردن دولت به کار و تلاش و اجتناب از به‌کارگیری افراد ناکارآمد و بعضاً ناسالم صورت می‌گیرد، تحت‌الشعاع قرار خواهد داد و نتیجه معکوس خواهد داشت.»

ایجاد گسست در چرخه مدیریتی کشور، نتیجه عدم جوانگرایی

هزینه و ریسک واگذاری امور به جوانان را باید پذیرفت تا ثمره آن نمایان شود و این نکته‌ای است که بسیاری از متولیان همچنان آن را درنیافته‌اند. این موضوع دستورالعملی و آیین‌نامه‌ای نیست و باور به جوانان باید به‌نوعی میان تصمیم‌گیران و تصمیم‌سازان نهادینه شود. این اراده باید در مسئولان به وجود بیاید.

کم‌اینکه به‌عنوان نمونه قانون منع به‌کارگیری بازنشستگان بعد از مدت‌ها و پس از رفت و برگشت‌های بسیار در نهایت تصویب و اجرا شد. نتیجه اما آنی نبود که انتظار می‌رفت و همه کسانی که مشمول قانون می‌شدند، بازنشسته‌نشدند. درحقیقت اگرچه قانون تصویب شد اما راه‌های فرار نیز برای آن فراهم شد و همان‌طور که دیدیم می‌شود بسیاری از مدیران از کنار آن گذر کردند و به مدیریت‌شان ادامه دادند.

از این نظر بازوری که رهبر انقلاب دارند باید در مسئولان شکل بگیرد و اگر متولیان، اعتقاد راسخ به این رویه نداشته باشند، کافی است یک مسئول جوان اشتباه کند تا این اشتباه به‌عنوان آخرین اشتباه او تلقی شود و عملاً زمینه برکناری‌اش را فراهم آورد. اگر این جایگزینی به‌موقع انجام نشود، دچار گسستی در چرخه مدیریتی کشور خواهیم شد و مدیران سالمند جایگزین‌های جوان مورد اتکایی که تجربه کار اجرایی و جدی را داشته باشند، نخواهند داشت.

اصل مطلب

زیردریایی پیشرفته فاتح به ناوگان نیروی دریایی ارتش ملحق شد

زیردریایی کاملاً بومی فاتح توسط متخصصان و دانشمندان سازمان صنایع دریایی وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح با همکاری نیروی دریایی ارتش و دانشگاه‌ها و مراکز دانش‌بنیان طراحی و ساخته شده است. این زیردریایی نخستین

زیردریایی نیمه‌سنگین ساخت ایران است که در جریان سفر حسن روحانی به هرمزگان و با دستور وی به ناوگان نیروی دریایی ارتش پیوست. دربار حسین خانزادی، فرمانده نیروی دریایی ارتش در حاشیه مراسم الحاق زیردریایی فاتح به ناوگان جنوب‌نداجا، درباره توانایی این زیردریایی گفت: «موشک کروز زیردریایی فاتح، نسل جدید موشک نصر است که در پروژه جاسک ۲ به نتیجه رسیده و با نمونه قبلی موشک نصر حتی از لحاظ بُرد، متفاوت است.» به گزارش تسنیم، زیرسطحی فاتح، ابرسامانه‌ای با بیش از ۴۱۲ هزار قطعه و نتیجه تلاش چهار میلیون و ۲۰۲ هزار نفر- ساعت متخصصان توانمند داخلی است که در صنایع دریایی وزارت دفاع با همکاری نیروی دریایی ارتش و مبتکران دانشگاه‌ها و مراکز علمی کشور طراحی و آماده‌شده است. علاوه‌بر این، زیردریایی فاتح با بهره‌مندی از ۷۶ عنوان فناوری روز دنیا، از سامانه‌های پیشرفته سنواری، رانش الکتریکی، مدیریت تیر-ترکیبی، سامانه هدایت موشک زیرسطحی به سطح، هدایت ازدر، جنگ‌های الکترونیک و مخابراتی، سامانه مخابراتی امن و یکپارچه‌و ده‌ها سامانه مدرن دیگر به‌نوبه خود موجب افزایش قدرت دفاعی و آفندی نیروی دریایی راهبردی ارتش جمهوری اسلامی ایران را فراهم می‌کند.

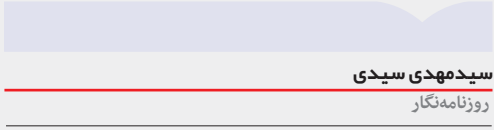
ظریف: اروپا در حد بازجویی از ایران نیست

وزیر امور خارجه کشورمان به رادیو بی‌ارمن آلمان گفت: «اروپایی‌ها بیانییه‌های سیاسی خوبی در حمایت از برجام داده‌اند، اما در عمل باید اقدامات بیشتری انجام دهند. اگر روزی آمریکایی‌ها به اروپا بگویند باید رابطه تجاری خود با چین را قطع کنید، آنها چه می‌کنند؟ همان کار را الان انجام دهید، چراکه اگر در برابر یک زورگو نایستید، زورگوتر می‌شود.» محمدجواد ظریف با توجه به برخی اظهارات مقامات اروپایی درباره برنامه موشکی ایران گفت: «اگر قرار به صحبت درباره منع اشاعه باشد، این اروپا است که باید پاسخگو شود. اروپا در موقعیتی نیست که بخواهد بر کرسی بازجویی بنشیند.»

نگاه

دو کلمه حرف حساب با مسئولان

متأسفانه عده‌ای از مردم به این تلقی یأس آور رسیده‌اند که گروه‌هایی از مسئولان، سفره‌های پهن کرده و به قدر وسیع از آن لقمه برمی‌دارند. گویی قدرت، برای طایفه‌ای از این سرزمین، بساط سودآور و چمنزار طعمه‌های چرب و زیبا شده است. نزد این گروه‌ها منفعت‌گرا، انقلاب به گاو صندوق پریول و پرنعمتی می‌ماند که باید رمز آن را دانست و از آن توشه گرفت. البته بی‌تردید این دیدگاه مردمی صحت ندارد و حتی از حجم و نفوذ آن در میان توده‌ها، تحلیل و آمار روشنی در دست نیست، اما توجه به ریشه‌های این تلقی در اذهان مردم ضروری است. برای درمان این ماجرا، در اوضاع این روزهای کشور، حداقل به دو اقدام نیاز مبرم داریم؛ نخست آنکه مسئولان و مدیران، انتقادپذیر باشند و دوم آنکه با تمام توان، فارغ از رنگ و بوی سیاسی و جناحی، به اهداف انقلاب کمک کرده و بر کارآمدی نظام بیفزایند. تمام این معادر کلّامی نورانی از امام خمینی (ره) بیان شده است:

«هیچ‌کس نباید خود را مطلق و مبری از انتقاد ببیند. البته انتقاد غیر از برخورد خطی و جبرانی است. اگر در این نظام کسی یا گروه‌هایی بی‌جهت در فکر هجو یا تخریب دیگران برآیند و مصالح جناح و خط خود را بر مصلحت انقلاب مقدم بدانند، حتماً پیش از آنکه به رقیب یا رقبای خود ضربه بزنند، به اسلام و انقلاب ضربه زنند.» گاهی مسئولان ارشدی را دیده‌ایم که دوست‌داشته‌اند حرف‌های متفاوت را بشنوند و اگر کسی از نحوه مدیریت یا نگاه ایشان ایرادی گرفته باشد، چه‌بسا در ظاهر قبول کرده، اما در نهایت و در فرصتی طلایی از او انتقام سخی گرفته‌اند و البته به‌طور هم‌زمان هواره نسبت به سایر افراد و جریان‌های دیگر، مدعی بوده و آنان را تخریب و تخطئه کرده‌اند و کیست که نداند این زده و خورد سیاسی، وحدت روش‌ها و حرکت‌های اصیل در نظام اسلامی را مخدوش می‌سازد و دیدگاه مردم را درباره حکومت‌داران به ناامیدی می‌کشاند. حال ریشه این رویه مخرب کجاست؟ چرا برخی از مسئولان به این آفت خنمان برانداز مبتلا می‌شوند که بر شاخ می‌نشینند و بن می‌زنند. امام‌خمینی (ره) در گفتاری، منشأ این اختلافات را مسائل خطی و سیاسی نمی‌داند، بلکه ریشه دیگری برای آن پیدا می‌کند: «البته یک چیز مهم دیگر هم ممکن است موجب اختلاف گردد- که همه باید از شر آن به خدا پناه ببریم- که آن حب نفس است که این دیگر این جریان و آن جریان نمی‌شناسد. رئیس‌جمهور و رئیس‌مجلس و نخست‌وزیر و وکیل و وزیر و قاضی و شورای عالی قضایی و شورای نگهبان، سازمان تبلیغات و دفتر تبلیغات، نظامی و غیرنظامی، روحانی و غیرروحانی، دانشجو، غیر دانشجو، زن و مرد نمی‌شناسد و تنها یک راه برای مبارزه با آن وجود دارد و آن ریاضت است.» پس بپذیریم که در نظام قدرت در جمهوری اسلامی به یک «کیمیای انسان‌ساز» محتاج و مضطربیم و آن چیزی نیست جز ریاضت؛ یعنی هر کسی در ده قدرت وارد می‌شود، باید بر بهره‌های معنوی و معرفتی خود بیفزاید تا در برابر هیولای شیطانی حب نفس، گردن کج نکند.